

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-6 Уп 25/2018 (2016)
Дана 23.04.2018.године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд у већу састављеном од судија: мр Николе Китаровића, председника већа, Вере Маринковић и Мире Василијевић, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, одлучујући по тужби тужиље А.А. из ..., ... број ..., за понављање судског поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда I-2 У. 11118/12 од 14.02.2013. године, у извршењу одлуке Врховног касационог суда Узп 489/2017 од 22.02.2018. године, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Решењем Управног суда I-6 Уп 110/16 од 13.10.2017. године одбачена је тужба тужиље за понављање судског поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда I-2 У 11118/12 од 14.02.2013. године. Наведеном пресудом одбијена је тужба тужиље, поднета против Министарства финансија Републике Србије, Управе царина 08 број: 112-01-1/240-2012 од 24.07.2012. године, којим је ставом првим диспозитива, усвојен приговор тужиље и поништено решење директора Управе царина 148-III-116-02-40/16/2010 од 22.11.2010. године, којим је тужилца оглашена кривом за учињену тежу повреду службене дужности “злоупотреба службеног положаја или прекорачења овлашћења“ из члана 40. став 1. тачка 2. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству економије-Управи царина 08 број 110-00-315/2003 од 14.11.2003.године и изречена јој је дисциплинска мера - престанак радног односа. Ставом другим диспозитива, тужилца је оглашена кривом за учињену тежу повреду службене дужности „фалсификовање или уништење службене исправе, књиге или списка, односно употреба или овера фалсификоване службене исправе, књиге или списка, као да су истинити, или подношење лажног обрачуна, односно довођење у заблуду надлежног органа да треба извршити незакониту или неправилну исплату“ из члана 40. став 1. тачка 5. Правилника о правима обавезама и одговорностима запослених у Министарству економије - Управи царине 08 број 110-00-315/2003 од

14.11.2003. године, извршену на начин и у време ближе описан у диспозитиву решења и изречена јој је дисциплинска мера - престанак радног односа.

Пресудом Врховног касационог суда Узп 489/17 од 22.02.2018. године уважен је захтев тужиле за преиспитивање решења Управног суда I-6 Уп 110/2016 од 13.10.2017. године, решење је укинато и предмет враћен суду на поновно одлучивање.

Према образложењу пресуде Врховног касационог суда Управни суд је пропустио да испита да ли постоје услови за понављање наведеног правноснажно окончаног спора пред Управним судом, с обзиром да је тужила тражила понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда од 14.02.2013. године са разлога прописаног одредбом члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, а уз тужбу је поднела извештај Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт. бр. 5082/10 од 22.07.2016. године, за који сматра да представља нову чињеницу и валидан разлог за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда У бр. 11118/12 од 14.02.2013. године.

У поступку испитивања поднете тужбе Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити, јер странка није учинила вероватним постојање законског основа за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

Тужила је дана 22.08.2016. године поднела Управном суду тужбу за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда од 14.02.2013. године, коју тужбу је допунила поднесцима од 10.05.2017. године, 05.06.2017. године, 30.06.2017. године и 03.07.2017. године, са разлога прописаних одредбом члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима. Наводи да је од стране Трећег основног јавног тужилаштва у Београду примила извештај Кт. бр. 5082/10 од 22.07.2016. године из кога произлази да се код наведеног тужилаштва води поступак против окривљених Б.Б. и В.В., којима се ставља на терет да су за 60.000 кг свежих јабука једне рачуне предали граничним службеницима на граничном прелазу „Јабука” а друге под истим бројем истог дана на граничном прелазу „Ранче”, као и да у истом предмету тужила никада није била осумњичена а да је у својству сведока испитан возач камиона Г.Г., који је изјавио да је камион натоварио са јабукама у Београду, да су јабуке биле у камиону и да је камион касније испражњен када је прешао граничну контролу. Сматра да наведени извештај представља нову чињеницу и валидан разлог за понављање поступка, јер је против тужиле вођен дисциплински поступак, због наведеног камиона јабука и изречена јој дисциплинска мера престанка радног односа. Предлаже да суд тужбу уважи и дозволи понављање поступка и у поновљеном поступку преиначи пресуду Управног суда, Одељења у Крагујевцу I-2 У. 11118/12 од 14.02.2013. године и предмет реши у спору пуне јурисдикције или да поништи решење Министарства финансија Републике Србије 24.07.2012. године под ставом 2. диспозитива и предмет врати истом министарству на поновно одлучивање.

Одредбом члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима

(„Службени гласник РС“, број 111/09), прописано је да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке: ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку.

Одредбом члана 60. истог закона прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Према налажењу Управног суда, сазнање за нове чињенице и стицање могућности за употребу нових доказа могу бити разлог за понављање управно-судског поступка само ако су чињенице утврђене, односно ако су докази извођени на расправи у том управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука. Из пресуде Управног суда I-2 У. 11118/12 од 14.02.2013. године произлази да је суд наведену пресуду донео на основу чињеница утврђених у управном поступку, а не на расправи пред судом, и у пресуди је дао јасне разлоге због којих је нашао да се ова управна ствар може решити без одржавања јавне расправе у смислу чл. 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу члана 60. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

Суд није одлучивао о захтеву тужиље за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције, имајући у виду одлуку која је по тужби донета.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 23.04.2018. године, I-6 Уп. 25/18 (2016)

**Записничар
Гордан Вукићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
мр Никола Китаровић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ЦРП